

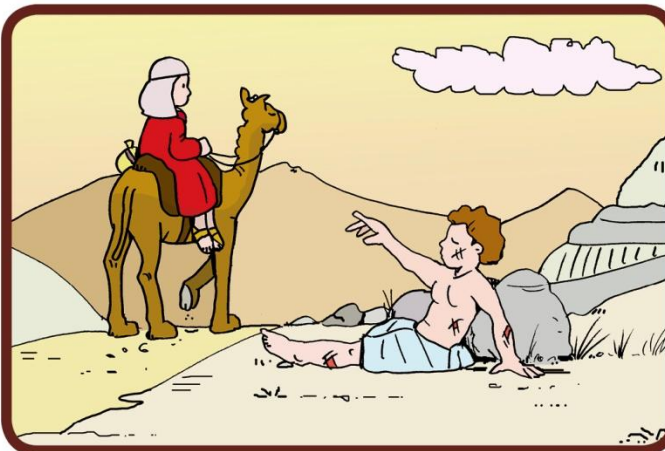
Daryti taip, kaip moko Jėzus

„Parodyk man savo kelius, Viešpatie, pamokyk mane apie savo takus“ (Ps 25,4)

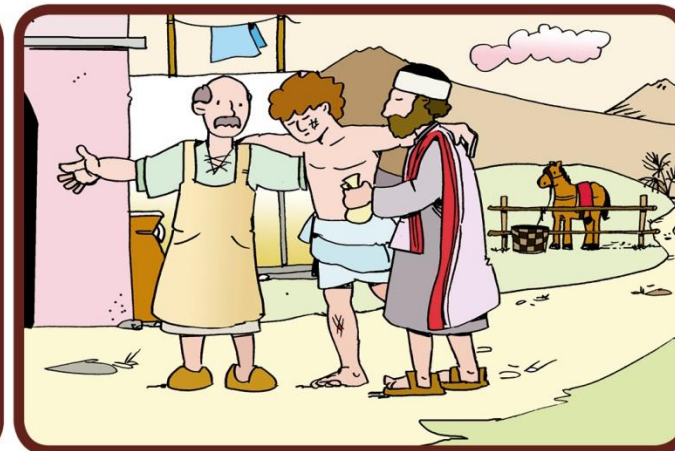
Kartą vienas įstatymo mokytojas paklausė Jėzaus: „Turiu mylėti savo artimą kaip save patį, bet kas gi yra mano artimas?“ Jėzus atsakė tokiu palyginimu:

„Vieną žmogų, keliaujantį iš Jeruzalės į Jerichą, užpuolė plėšikai. Tie jį sumušė, apiplėšė ir paliko gulėti šalikėlėj leisgyvį.

Pro šalį pirmas praėjo kunigas, paskui levitas, bet nesustojo jam padėti.

Galiausiai pro šalį ėjo samarietis (kuris buvo lyg svetimšalis). Jis sustojo, patepė jo žaizdas aliejumi, nugabeno į užėigą ir jį slaugė“ (plg. Lk 10, 25-37).

Jėzus mus kviečia suteikti pagalbą. Pasakoja Luiza iš Dualos (Kamerūnas)

„Kartą, grįždamos su drauge iš mokyklos, sutikome neįgalią senutę, prašančią pinigų. Aš neturėjau nieko, o mano draugė turėjo 10 frankų, bet nenorėjo jų atiduoti.

Kadangi neturėjau pinigų, ėmiau melstis už tą moterį ir prašiau Jėzaus... Ir vos už kelių metrų ant žemės išvydau 100 frankų!

Pakėliau juos, nubėgau prie moters ir padaviau jai. Ji buvo laiminga. Aš taip pat.